

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Sohn: Er folk på kontanthjælp, som kun har ledigheden som et problem, at betragte som sociale klienter? Det kunne jeg godt tænke mig at få hr. Ole Sohns vurdering af, for hr. Ole Sohn sagde, at det var de sociale ydelser, der blev beskåret, men mig bekendt er der ikke skåret på én eneste social ydelse. Der er tale om, at man har rørt ved loftet, og man har også lavet et hegn omkring kontanthjælpsmodtagere som kun har ledigheden som et problem, men det kan vel aldrig nogen sinde være sociale tilfælde?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det bliver altså mere og mere vanvittigt. Man pålægger ikke kun den arbejdsløse skylden for at være arbejdsløs, nu pålægger man også sagsbehandleren skylden for ikke at kunne finde et arbejde til vedkommende.

Jeg vil spørge hr. Ole Sohn: I 1920'erne var der mig bekendt ret stor arbejdsløshed i Vesteuropa, herunder Danmark. Men der var stort set ikke nogen socialhjælp, der var stort set ikke andet end fattighjælp på det tidspunkt, og i øvrigt var begrebet sagsbehandler overhovedet ikke opfundet. Kan hr. Ole Sohn oplyse mig om, hvordan det så kan være, at en arbejdsmarkedsreform, som indfører lavere ydelser og pålægger sagsbehandleren ansvaret for arbejdsløshed, skulle kunne skaffe mere beskæftigelse? Ingen af de partier, der har aftalt reformen, har kunnet oplyse mig herom, men måske kan SF være behjælpelig.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Eftersom det er et af de helt, helt afgørende elementer i reformen, at vi fremover inddrager andre aktører i indsatsen, er det altså også ret afgørende, at den ledige faktisk får en ret til, en mulighed for at vælge. Der står ikke, at den ledige eventuelt *kan* gives en mulighed for at vælge. Der står, at den ledige *har* mulighed for at vælge mellem aktører, som har samme effektivitet, eller endnu bedre: vælge en anden aktør, som har en bedre effektivitet. Det er da et helt, helt afgørende skifte i forhold til det, vi har set hidtil, det må hr. Ole Sohn da anerkende.

Kl. 19.10

Der står ingen steder, at det er noget, som *måske* kan gives. Det er en *ret*, den ledige får, og jeg vil altså godt have, at hr. Ole Sohn anerkender, at det er et markant skift og en markant forbed-

ring i forhold til, hvad vi har set før, og forhåbentlig også vil være medvirkende til, at vi ser meget mindre håbløs aktivering, end vi har set tidligere.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Lad mig starte med det sidste. Jo, jeg vil meget gerne bekræfte, at det er en nyskabelse, at man har ret til at vælge en aktør. Men det var heller ikke det, der var min pointe, for jeg anerkender fuldt ud, at det kan man gøre. Min pointe var den ret, den arbejdsløse får til at sige fra over for et meningsløst aktiveringsforslag.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil jeg sige: Man behøver såmænd ikke gå så langt tilbage i historien som til 1920'erne, man kan jo se, hvordan forholdene er i eksempelvis dagens USA. Her har man det princip, at man sænker ydelserne, og så siger man, at folk kan arbejde for ydelserne eller for noget, der svarer til ydelserne. Men den form for økonomi skaber naturligvis ikke flere arbejdspladser.

Hvis folk er arbejdsløse, kan man godt være i den situation, at den arbejdsløse ikke kan få et job, fordi vedkommende ikke har de rette kvalifikationer. Så er det arbejdsmarkedspolitikens fornemste opgave at bibringe de arbejdsløse nye kvalifikationer, som gør, at de bliver i stand til at tage et job. Det kan være med til at skabe arbejdspladser og jobmuligheder, og det, min kritik af det nuværende forslag går på, er, at man ikke giver tilstrækkelige muligheder.

Om kontanthjælp vil jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen, at man jo kan diskutere, hvad det egentlig er. Men for mig at se er det en social ydelse, og så kan man kalde det dagpenge eller kontanthjælp, det er fuldstændig ligegyldigt. Folk, der ikke har andet problem end arbejdsløshed, og som går på kontanthjælp, får nedsat deres ydelse. Det har Socialdemokratiet indtil sommerferien sagt klart fra over for, og jeg har stadig ikke fået noget svar på, hvorfor Socialdemokratiet har ændret opfattelse.

Så til det med procenterne, de 70 pct. og 30 pct. Jeg refererer kun de tal, jeg har fået oplyst under forhandlingerne om arbejdsmarkedsreformerne, og de siger, at 70 pct. af de arbejdsløse selv finder et job. Det viser statistikken, så det går jeg ud fra er korrekt. Men det er de sidste 30 pct., der er problemet, og mit spørgsmål var: Får de bedre mulighed for at komme tidligere i aktivering med den nuværende reform? Svaret er jo